

Wilbert Huls
25 februari 2012

Temperatuurschommelingen

We zijn dol op hot hatches. Meer dan 180 pk in een compact wagentje staat garant voor een hoop rijplezier. De Swift Sport trok bij zijn eerste verschijning dan al snel onze aandacht, maar... met 'slechts' 136 pk was dit autootje hoogstens lauw te noemen. Na een weekje sturen durven we de auto zeker lauw te noemen, al is het dan in de betekenis van dat woord op straat. Terwijl de temperaturen naar voor Nederland ongekend lage waarden zakten, hebben we deze Swift Sport goed leren kennen.

Cool White

Het kon geen toeval zijn dat onze Swift uitgevoerd was in Cool White. Net zoals de omgeving dat was in de testweek. In combinatie met het privacy glass is het een goed kleurtje om op te vallen. Dat doet deze Swift Sport natuurlijk sowieso met de aangepaste bumpers, de achterspoiler, flinke sportvelgen en dubbele uitlaten. Dat de Japanners van het uiterlijk geen half werk hebben gemaakt, schept in ieder geval verwachtingen. Al is 136 pk een prettig vermogen in een auto van dit formaat, we slaan er tegenwoordig niet meer van achterover. Daar heeft de Swift het voordeel dat hij als topuitvoering behoorlijk afstand neemt van de 1.2 en geen modellen boven zich hoeft te dulden. Waar bijvoorbeeld een Ibiza FR of MiTo 1.4T qua uiterlijk niet alles uit de kast kunnen trekken omdat dat voorbehouden is aan de grotere broer.

Fijn maar klein

Ook aan de binnenkant oogt de kleine Japanner prima. Het dashboard ziet er echt goed uit voor een compacte auto. Mooie strakke vormen zonder veel opsmuk tekenen het interieur, zonder dat het een saai geheel wordt. Met her en der een zilverkleurig accent krijgt het toch een eigen gezicht. De materiaalkeuze en afwerking zijn dik voor elkaar. Wel had de schaalverdeling van de snelheidsmeter wat handiger gemogen. De lineaire verdeling en het grote bereik komen de afleesbaarheid niet ten goede. Dit had mooi opgelost kunnen worden met verschillende stapgroottes bij lage en hoge snelheden. De sportiviteit knalt je binnenin niet zo hard tegemoet als van buiten, maar de sportieve stoelen maken daarin veel goed. Met flinke opstaande randen, gebruik van verschillende stofstructuren en een rood stikselsel - dat we overigens ook op het met leer omklede stuurwiel en op de pookhoes terugvinden - heeft Suzuki er wat knaps van gemaakt. Ze zitten gelukkig zoals ze eruit zien: heerlijk. Het enige nadeel is dat de

Suzuki Swift Sport 1.6

lendensteunen niet verstelbaar zijn, waardoor je postuur binnen bepaalde standaardmaten moet vallen om prettig te kunnen zitten. Helaas zit je achterin minder vorstelijk. De beenruimte is zelfs voor een compacte auto minimaal en waar je dan verwacht dat dit een grote, praktische kofferruimte oplevert, word je ook teleurgesteld. Een standaard boodschappenkrat past er maar net in en kan er door de hellende achterbank alleen maar met een kantelende beweging in gezet worden.

Feestnummer

Al is het dan misschien geen echt boodschappenautootje, Suzuki heeft zelf wel voor ogen dat ie ook voor die dagelijkse zaken gebruikt moet worden. Dat blijkt wel bij de eerste meters die je maakt, want daar lijkt de Swift best een beetje tam. Dat heeft er niet in de laatste plaats mee te maken dat Suzuki heeft gekozen voor een conventionele motor waar de luchttoevoer zich niet geholpen weet door een turbo. Pas

Suzuki Swift Sport 1.6

bij 6.900 toeren per minuut wordt het maximale vermogen geleverd en de opbouw daar naartoe verloopt redelijk gelijkmatig. Het zorgt er in ieder geval wel voor dat de auto inderdaad breed inzetbaar is. Maar uiteraard brengt de auto het meeste plezier als je hem even flink doorhaalt. De rauwere sound uit de sportuitlaten ondersteunt dan het andere karakter dat de auto krijgt. Je moet de auto op toeren houden om het uiterste eruit te persen, waardoor het meer van de bestuurder vraagt, maar waardoor je wel meer rijplezier hebt. Daarbij danst de Swift Sport redelijk lichtvoetig door de bochten. Het stabiliteitssysteem is wat ons betreft net wat te bemoeierig, maar je kan toch heerlijk strakke bochtjes draaien zonder dat de Swift het echt moeilijk krijgt. Wat ons betreft is deze sportieve Suzuki een echt feestnummer.

ReÃ«el verbruik

Nadeel van het ontbreken van de turbo is dat de auto op hogere snelheden wat

Suzuki Swift Sport 1.6

onrustiger is. Niet zozeer in het rijgedrag, maar wel in het geluid. Ondanks de aanwezigheid van een zesde versnelling maakt de motor rond de 120 km/h behoorlijk toeren wat gepaard gaat met een monotoon gebrom. Ook het verbruik vaart natuurlijk niet zo wel bij het gretig toeren maken. Suzuki komt met een opgegeven waarde van 6,5 liter per 100 kilometer, zo'n liter meer dan een gelijkgemotoriseerde concurrent met een turbomotor. Helaas moesten we constateren dat er geen aanvullende technieken op de Suzuki te vinden waren om het verbruik laag te houden. Startstop en een schakelindicatortje doen soms al wonderen. De bediening van de boardcomputer - met een pinnetje tegen het tellerglas - is helaas niet zo praktisch dat je de verschillende gegevens tijdens het rijden makkelijk kan bijhouden. Toch moeten we dit onderdeel niet in mineur eindigen, want het moet Suzuki wel nagegeven worden dat het praktijkverbruik met 6,9 liter per 100 kilometer redelijk in de buurt lag van de fabrieksopgave. Gezien de omstandigheden met overdag zelfs zeer strenge vorst, is dit toch netjes. Dan hebben we toch liever een realistische opgave die wat hoger ligt, dan mooi voorgespiegelde waarden die in de praktijk onhaalbaar blijken.

Heerlijke ingrediënten

Onlangs chargeerde James May in Top Gear met de opmerking dat je in een Panda meer rijplezier had dan in een Corsa OPC. Simpelweg omdat de grenzen sneller bereikt worden en je op die grens het meeste plezier beleeft. Toch zit daar ergens een kern van waarheid. Deze Swift Sport bewijst dat. Zonder verbluffend te zijn, is de compacte Japanner een auto die enorm veel rijplezier levert, al wordt daarbij wel een actieve rol van de bestuurder gevraagd. De ingrediënten voor het plezier zijn met een atmosferische motor, een lage massa en een prima uiterlijk aanwezig. De Swift Sport is dan misschien geen echte hot hatch, maar boemlouw is hij wat ons betreft zeker.

Plus

- + Stoer uiterlijk
- + Fijne sportstoelen
- + Rijplezier

Min

- Afleesbaarheid snelheidsmeter
- Ruimte
- Onhandige bediening boardcomputer